

Ε΄ Νηστείαν Της Σταυροπροσκυνήσεως

Οι Κυριακές της Μεγάλης Σαρακοστής

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Αγίου Ιγνατίου Μπριαντιανίνωφ

Ο Κύριος είπε στους μαθητές Του: «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι» (Ματθ. ιστ' 24). Τι σημαίνει «ο σταυρός του κάθε ανθρώπου»; Και γιατί αυτός «ο σταυρός του κάθε ανθρώπου», δηλαδή ο ιδιαίτερος σταυρός του καθενός μας, ονομάζεται συνάμα και «Σταυρός του Χριστού»;

«Ο σταυρός του κάθε ανθρώπου» είναι οι θλίψεις και τα βάσανα της γήινης ζωής, που για τον καθένα μας είναι δικά του.

«Ο σταυρός του κάθε ανθρώπου» είναι η νηστεία, η αγρυπνία και άλλα ευλαβή κατορθώματα, με τα οποία ταπεινώνεται η σάρκα και υποτάσσεται στο πνεύμα. Τα κατορθώματα αυτά πρέπει να είναι ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός και στον κάθε άνθρωπο είναι δικά του.

«Ο σταυρός του κάθε ανθρώπου» είναι τα αμαρτωλά ασθενήματα, ή πάθη, που - στον κάθε άνθρωπο - είναι δικά του! Με άλλα απ' αυτά τα πάθη γεννιόμαστε και μ' άλλα μολυνόμαστε στην πορεία του γήινου βίου μας.

«Ο Σταυρός του Χριστού» είναι η διδασκαλία του Χριστού.

Μάταιος και άκαρπος είναι «ο σταυρός του κάθε ανθρώπου» - όσο βαρύς και αν είναι - εάν δεν μεταμορφωθεί σε «Σταυρό του Χριστού» με το ν' ακολουθούμε τον Χριστό.

«Ο σταυρός του κάθε ανθρώπου», για τον μαθητή του Χριστού γίνεται «Σταυρός του Χριστού», γιατί ο μαθητής του Χριστού είναι στερρά πεπεισμένος, ότι πάνω απ' αυτόν (τον μαθητή) αγρυπνάει ακοίμητος ο Χριστός. Πιστεύει ότι ο Χριστός επιτρέπει να του έρθουν θλίψεις σαν μια αναγκαία και αναπόφευκτη προϋπόθεση της Χριστιανικής πίστεως. Καμιά θλίψη δεν θα τον πλησίαζε, αν δεν το είχε επιτρέψει ο Χριστός, και ότι με τις θλίψεις που του συμβαίνουν, ο Χριστιανός γίνεται οικείος του Χριστού και καθίσταται κοινωνός της μοίρας Του στη γη και - για τον λόγο αυτό - και στον ουρανό.

«Ο σταυρός του κάθε ανθρώπου» γίνεται για τον μαθητή του Χριστού «Σταυρός του Χριστού», γιατί ο αληθινός μαθητής Του σέβεται και θεωρεί την τήρηση των εντολών του Χριστού σαν τον μόνο σκοπό της ζωής του. Αυτές οι πανίερες εντολές γίνονται γι' αυτόν σταυρός, πάνω στον οποίο συνεχώς σταυρώνει τον παλιό του άνθρωπο «συν τοίς παθήμασι και ταίς επιθυμίαις» του (Γαλ. ε' 24).

Απ' αυτά είναι φανερό γιατί, για να λάβουμε τον σταυρό μας, είναι ανάγκη ν' απαρνηθούμε προηγουμένως τον εαυτό μας μέχρι και ν' απολέσουμε ακόμα και τη ζωή μας.

Ο σταυρός είναι και παραμένει βαρύς και καταθλιπτικός, ενόσω παραμένει ο σταυρός μας. Όταν όμως μεταμορφωθεί σε Σταυρό του Χριστού, τότε γίνεται ασυνήθιστα ελαφρός. «Ο ζυγός μου», είπε ο Κύριος, «χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν εστιν» (Ματθ. ια' 30).

Ο μαθητής του Χριστού λαμβάνει τον σταυρό στους ώμους του, όταν παραδέχεται πως είναι άξιος των θλίψεων που η Πρόνοια του Θεού του καταπέμπει.

Ο μαθητής του Χριστού τότε φέρει και υπομένει τον σταυρό του σωστά, όταν αναγνωρίζει ότι οι θλίψεις που του στάλθηκαν είναι ακριβώς -αυτές και όχι άλλες- είναι αναγκαίες για την εν Χριστώ μόρφωσή του και τη σωτηρία του.

Τότε φέρουμε καρτερικά τον σταυρό μας, όταν αληθινά αντιλαμβανόμαστε και αναγνωρίζουμε το αμάρτημά μας. Σ' αυτή τη συναίσθηση του αμαρτήματός μας δεν υπάρχει καμιά αυταπάτη. Ωστόσο, όποιος παραδέχεται τον εαυτό του αμαρτωλό και ταυτόχρονα γογγύζει και μοιρολογάει από το ύψος του σταυρού του, αποδεικνύει μ' αυτό ότι με το να παραδέχεται την αμαρτία του επιφανειακά, κολακεύει μονάχα τον εαυτό του και τον ξεγελά.

Το να υπομένουμε καρτερικά τον σταυρό μας αποτελεί αληθινή μετάνοια.

Εσύ, αδελφέ, που είσαι σταυρωμένος στον σταυρό, εξομολογήσου στον Κύριο μέσα στη δικαιοσύνη και τη χρηστότητα των κριμάτων Του.

Εσύ, που είσαι σταυρωμένος στον σταυρό, γνώρισε τον Χριστό -και θα σου ανοιχτεί η πύλη του Παραδείσου.

Από τον σταυρό σου δοξολόγησε τον Κύριο, αποκρούοντας από τον εαυτό σου κάθε λογισμό μεμψιμοιρίας και γογγυσμού, απορρίπτοντάς τον σαν έγκλημα και σαν βλασφημία εναντίον του Θεού.

Από την κορυφή του σταυρού σου ευχαρίστησε τον Κύριο για την ανεκτίμητη δωρεά -για τον σταυρό σου. Ευχαρίστησε για το πολύτιμο προνόμιό σου, το προνόμιο να μιμείσαι τον Χριστό με τα βάσανα και το μαρτύριό σου.

Από το σταυρό, όπου είσαι σταυρωμένος, θεολόγησε, γιατί ο σταυρός είναι το αληθινό και μόνο σχολείο, φυλακτήριο και αγία τράπεζα της αληθινής Θεολογίας. Έξω από τον σταυρό, δίχως τον σταυρό, δεν υπάρχει ζώσα γνώση Χριστού.

Μην αναζητάς τη χριστιανική τελείωση στις ανθρώπινες αρετές. Εκεί δεν υπάρχει αυτή η τελείωση. Αυτή είναι κρυμμένη στον Σταυρό του Χριστού.

Ο Σταυρός του Χριστού, μονάχα στην εξωτερική του όψη, για τους σαρκικούς οφθαλμούς, είναι πεδίο και χώρος σκληρός και δύσκολος.

Ο Σταυρός είναι η ισχύς και η δόξα όλων των απ' αιώνος Αγίων.

Ο Σταυρός είναι ιατήρας των παθών, εξολοθρευτής των δαιμόνων.

Θανάσιμος είναι ο σταυρός για εκείνους, που τον σταυρό τους δεν τον μεταμόρφωσαν σε Σταυρό του Χριστού, που από τον σταυρό τους γογγύζουν κατά της Πρόνοιας του Θεού. Σταυρός είναι για εκείνους που τον μέμφονται και τον βλασφημούν και παραδίδονται στην απελπισία και την απόγνωση. Οι αμαρτωλοί, που δεν εξομολογούνται και δεν μετανοούν, πεθαίνουν πάνω στον σταυρό τους με θάνατο αιώνιο. Με το να μην υπομένουν καρτερικά αποστερούνται την αληθινή ζωή, τη ζωή μέσα στον Θεό. Τους αποκαθλώνουν από τον σταυρό τους, για να κατέβουν σαν ψυχές στον αιώνιο τάφο.

Ο Σταυρός του Χριστού ανυψώνει από τη γη τον μαθητή του Χριστού που 'ναι σταυρωμένος απάνω του. Ο μαθητής του Χριστού, που 'ναι σταυρωμένος πάνω στο σταυρό του, φρονεί τα άνω, με τον νου και την καρδιά του ζει στον ουρανό και καθορά τα μυστήρια του Αγίου Πνεύματος εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν», είπε ο Κύριος, «απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι».

Πηγή: faneromenihol.gr